

Per steg langsomt, tilsidst næsten nølende ned ad Hotellets Trappe. Først nu bagefter gik det op for ham, hvor betydningsfuldt dette ny Bekendtskab var (eller vilde kunne blive) for ham, dersom han — uden at gøre sig for mange Skrupler paa Grund af dets Oprindelse — udnyttede det med Klogskab og Energi. Ved et eventyrligt Tilfælde aabnede der sig her en Vej for ham til Mennesker med betydelig Indflydelse. Dersom han ikke huskede fejl, laa den omtalte Hofjægermester Prangens Gaard endda paa selve det Terræn, hvorigennem han havde tænkt at føre sin midtjyske Forbindelseskanal, hvad der altsaa maatte give denne Mand en ganske særlig Grund til at omfatte hans Plan med Interesse. I hvert Fald, — det galdt om ikke at lade nogen Chance uforsøgt. I det høje Spil, der nu skulde spilles, kunde han ikke have for mange Trumfer paa Haanden.

Der foer ham et Øjeblik den Tanke gennem Hovedet, at det maaske nu slet ikke var nødvendigt for ham at træde i nøjere Forbindelse med Huset Salomon. Hvor meget han end havde følt sig tiltalt af den unge Pige, saadan ligefrem begærlig efter at gifte sig ind i en Jødefamilje var han dog ikke. Og hvem kunde vide, hvilke Muligheder der ogsaa i Henseende til Giftermaal kunde aabne sig for ham i de aristokratiske Krese?

Paa den anden Side: i det salomonske Hus vilde han rimeligvis træffe Børsens Matadorer, Bankernes Chefer og Byens store Industridrivende, kort sagt, den lille Kres af Pengemænd, der, naar det kom til Stykket, regerede den øvrige Verden. Selv uden al Spekulation i noget Giftermaal vilde det være af stor Betydning for ham at komme sammen med saadanne Folk og faa Lejlighed til at paavirke dem